

farende Folk at gjøre, at de have en Landlønning og nogen Sølønning, eller ogsaa en højere Lønning paa Grund af de ganske særegne Forhold, hvori de ere stillede. Mange give vi ogsaa Pensionsberettigelse, men samtidig med at man har gjort det i en Række af Aar har man opdraget et stort Antal ialtsald tilbøds paa Statens Bekostning paa Søofficersskolen og altsaa taget dem under Armene fra Smaa af. Nu spørger jeg, hvorfor ville ærede Herrer, som ialtsald have fulgt dette Princip sammen med hele Rigsdagen ligeoverfor dem, paa hvis Opdragelse man har kostet væsentligt og ligeoverfor Fastsættelsen af deres Lønninger, ligeoverfor 6, siger og skriver sex, praktiske Sømand, hvis Uddannelse Staten ikke har bekostet, og som tidligere, forsaavidt de have staaet i Forhold til Staten, have levet under langt, langt trangere Raar, stille langt rigere Fordringer op? Og det gjøre de. Vi ere gaaede bort fra Pensionsberettigelsen eller, rettere sagt, ikke gaaede ind paa den, og det skal jeg ikke sige Noget imod; thi saaledes som man stiller sig ligeoverfor Revisionen af Pensionslovene, finder jeg det ganske korrekt, at man er meget varsom med at give nye Pensioner. Men vi give heller ingenlunde disse sex Sømand, som staa i Statens Tjeneste, her gennem Indstillingen i § 3 Noget, som i mindste Maade hamler op med Pensionsberettigelsen til de sædvanlige Pensionsberettigede. Nu er det ganske vist, at de Grunde, som ere fremsørte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgfreds (Holm) have tiltalt mig, det har tiltalt mig, naar han sagde, at det er en ny Bestemmelse, som bliver sat ind i dette enkelte Lovforslag angaaende de Saa, men som let kan gribe om sig, øde sig længere ind imod vor Billie, og dernæst naar han sagde, om vi ikke kunne opsætte det til Lønningslovens Revision, som navnlig det ærede Medlem for Slagelse (Lauher), som ser Fremtiden i saa lyse Billeder, ogsaa nævnte. Efter hvad jeg har hørt af Debatten, vil jeg sige at, hvad Mening man end kan have om dette Forhold ligoverfor andre Lønningslove, vil jeg for mit Bedkommende, naar jeg alligevel stemmer for at lade det staa ved anden Behandling — (En Stemme: Trede Behandling) ja! for at lade det staa, som blev vedtaget ved anden Behandling — vil jeg altsaa ikke give nogensomhelst Antydning af, at jeg vilde være med til at gaa ind paa noget Saadant ved andre Lønningslove. Jeg er kun med dertil ligeoverfor dette Lovforslag, ogsaa forsaavidt det kun har en midlertidig Karakter, idet der engang kommer en Revision af Lønningslovene. Naar nu de Herrer mene: ja, men Revisionen af Lønningslovene kommer ialtsald ad-aare, siger jeg, at De tage feil, og til den Tid vil der naturligvis i ethvert Fald i mangt et Spørgsmaal fremkomme Knuder mellem denne Forsamling idetmindste og den da bestaaende Regjering. Vi kunde maaste antage, at dersom vi

vare stillede ligesom det ærede Medlem for Sørs Amts 3die Valgfreds (Lauher) og havde samme lyse Forhaabninger, kunde vi tro, at vi snart fik en Regjering, som kunde optræde som en heldig og lykkelig Leder af Forhandlingerne i den Retning, at den gik ud paa vore Betragtninger af Embedsmændenes Antal, Forretningernes Omfang, det passende Forhold mellem Lønningerne paa en saa indsekkommende Maade, og i det Hele taget paa en saa heldig Maade, at vi vare istand til at gaa med. Jeg siger, jeg tror ikke derpaa; jeg tror nok, at enten det Ministerium, vi nu have, bliver, eller det gaar, sørger man for, at Magten bliver i Familien, og at derfor, enten Personerne ffiste eller ikke, saa vil Systemet og Systemets Fremtoninger gennem de enkelte Personer ligeoverfor os i alt Væsentligt blive usforandrede. Det er kun nogle Aar, 4—5 Aar, vi have kæmpet om disse Forhold, og hvad er det, naar der skal være Tale om at tilkæmpe sig en ret Forstaelse af de konstitutionelle Principer imod en kraftig Reaktion. Nei, dertil skal der selvfølgelig ikke lidet længere Tid, og derfor tror jeg ikke, at de Herrer have Ret, naar de sige, at nu faae vi snart en Revision af vore Lønningslove. Det kan ogsaa vel gaa; vi kunne jo hode derpaa gennem de midlertidige Tillæg gennem Simantsloven, som vi jo saa let kunne blive enige om. Det er derfor, siger jeg, ikke usandsynligt, at denne Bestemmelse kan faae Lov til at virke i flere Aar, og naar det er tillige imod de Bedkommende i og for sig, forekommer det mig, at vi ikke maatte krænke denne billige Bestemmelse, fordi den, oversført paa andre Forhold, vilde være ubillig; thi de vedkommende Bestillingsmand kunne dog ikke gjøre ved, at den Bestemmelse, man fastsætter som Lov for dem ikke kan passe for de andre Bestillingsmand; er den billig for dem, saa lad os tage den for dem, og saa faae vi senere at se, hvorvidt den ogsaa kan passe for Andre. Jeg vilde have ønsket, at den ærede Marineminister var bleven staaende ved et Forslag om 1,700 Kr. istedet for 1,800, for at man kunde have samlet sig saa meget som muligt om denne Lov, forsaavidt det maatte lykkes den ærede Minister at faae den tilendebragt saaledes, at den kunde komme til Anvendelse. Jeg skal imidlertid, da det kun er et saa ringe Antal Mand, der er Tale om, og da jeg bestemt maa fastholde, at lige overfor de bestaaende Lønninger til Folk, der arbeide for Staten paa Landjorden, er 900 Rd. ikke mere end en passende og anstændig Løn for disse 6 praktiske Sømand, der skulle leve under de af mig nævnte Forhold i en fremrykket Alder, for mit Bedkommende stjenke dette Forslag min Stemme med den Begrundelse, som det har faaet af de Talere, der have anbefalet det. Det tror jeg, vi kunne gjøre. Kunne vi se bort fra vore landlige Forhold ud paa det friske Hav og tage nogle af vore fjære Grundringer med berud om,